

ระบุ

ว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๗๖

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมเรื่องว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๗๖ ดังนี้

ข้อ ๑ ระบุนี้เรียกว่า "ระบุนี้ว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๗๖"

ข้อ ๒ ระบุนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เดือนกันยายน ๒๕๗๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๕ กว่า แห่งระบุนี้ว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๗๖

"ข้อ ๕ กว่า การเบิกและการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างให้ปฏิบัติตามระบุนี้
กระหวงการคลังว่าด้วยการเบิกและการจ่ายเงินเดือน เงินปี และเงินอื่นในลักษณะ
เดียวกันโดยอนุโลด"

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ แห่งระบุนี้ว่าด้วยการจ่ายค่าจ้าง
ลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๗๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๑ การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างในวันทำงานปกติ ค่าจ้างนอกเวลา
และการหนดเวลาทำงาน ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) ลูกจ้างรายเดือน

ก. กำหนดให้จ่ายค่าจ้างเดือนละครึ่งเดือนบัญทึก
บกต.ให้เริ่มจ่ายในวันทำการสุดท้ายของเดือน ส่วนราชการไม่มีความจำเป็นที่จะกำหนด
วันเริ่มจ่ายค่าจ้างเป็นวันอื่นของเดือนด้วยก็ให้กระทาได้ แต่ต้องไม่เกินวันที่ ๙๘

ข. กำหนดเวลาทำงานปกติให้เป็นตามเวลาทำงาน
ของทางราชการ ส่วนราชการไม่มีเหตุพิเศษจะกำหนดเวลาทำงานปกติไว้เกินกว่าหนึ่ง
ก็ให้กระทาได้ แต่ต้องไม่เกินสิบห้าโมง ๙๘ ชั่วโมง ไม่รวมเวลากยุติหัก

/๘. การบัญชีงาน ...

ค. การปฏิบัติงานนอกเวลาทำงานปกติหรือปฏิบัติงาน

ในวันหยุดประจำชาติหรือวันหยุดพิเศษ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการโดยอนุสูติ ถ้ามีกรณีออกหนีอไปจากระเบียบดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๔) สูงจ้างรายวันและรายชั่วโมง

ก. กำหนดให้จ่ายค่าจ้างเดือนละครึ่ง ส่วนราชการได้มีความจำเป็นต้องจ่ายค่าจ้างเกินกว่าเดือนละครึ่งก็ให้หาได้

ในกรณีจ่ายค่าจ้างเดือนละครึ่ง ยกตัวให้เริ่มจ่ายในวันทำการสุดท้ายของเดือน ส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะกำหนดวันเริ่มจ่ายค่าจ้างเป็นวันอื่นของเดือนดังไปก็ให้กระทำได้ แต่ต้องไม่เกินวันที่ ๑๕

ในกรณีที่จ่ายค่าจ้างเกินกว่าเดือนละครึ่ง ให้ส่วนราชการกำหนดวันเริ่มจ่ายค่าจ้างได้ตามความเหมาะสม

ข. เวลาเข้าทำงานและเวลาเลิกงาน ส่วนราชการเจ้าของงานเป็นผู้กำหนด แต่จะต้องมีเวลาทำงานปกติโดยให้รับค่าจ้างอัตราปกติวันหนึ่งไม่น้อยกว่า ๘ ชั่วโมง และสับค่าห์หนึ่งไม่เกิน ๔๕ ชั่วโมง ไม่รวมเวลาหยุดพักทั้งนี้ ให้ถือวันหยุดพิเศษ วันลาป่วย วันลาภัย และวันลาพักผ่อนประจำปีที่ได้รับค่าจ้างเพิ่ม เสมือนเป็นเวลาทำงาน ส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะกำหนดเวลาทำงานปกติ สำหรับ ๑ วันเป็นอย่างอื่น ก็ให้นอกจากความคงลงกับกระทรวงการคลังก่อน

เวลาทำงานที่เกินกว่าเวลาทำงานปกติถือเป็นการปฏิบัติงานนอกเวลาปกติ การจ่ายค่าจ้างในกรณีดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการโดยอนุสูติ ถ้ามีกรณีออกหนีอไปจากระเบียบดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๐๙ แห่งฯระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างสูงจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๐๙ "ให้จ่ายเงินอักราชวนหนึ่งเรียกว่า "เงินชั่วทัพเศษ" เป็นราชวน ๗ เท่าของค่าจ้างอัตราปกติในเดือนที่ถึงแก่ความตาย ในกรณีสูงจ้างรายวันและรายชั่วโมง ให้ถือเสมือนว่าสูงจ้างผู้นั้นมาปฏิบัติงานเต็มเดือนเป็นรายทุกงานตามเงินชั่วทัพเศษ

/สูงจ้าง ...

สูกจ้างประจราซึ่งถูกหักภาษีการผู้ได้มาแก่ความชอบก่อนคืนหรือกรณีที่สูดถูกหักหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาวินิจฉัยจ้าวจ้างให้ตามข้อ ๓๙ เป็นจำนวนเท่าใด ในจำนวนค่าจ้างตามจำนวนที่วินิจฉัยให้จนถึงวันที่เมืองแก่ความด้วย และให้จ่ายเงินช่วยเหลือให้ออกจำนวนหนึ่งเป็นจำนวน ๗ เท่าของจำนวนค่าจ้างนั้น

สูกจ้างผู้ได้เคยในระหว่างราชการ ให้จ่ายค่าจ้างให้เพียงวันสุดท้ายที่ผู้นั้นมาปฏิบัติงาน และไม่มีการจ่ายเงินช่วยเหลือ

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๕ แห่งฯระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างสูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔๕ เงินช่วยเหลือตามข้อ ๔๖ ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งถูกจ้างผู้ได้เคยได้เสคงเจตนาจะนุ่มนวลให้โดยท่าเบ็นหนังสือยื่นต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ถ้าสูกจ้างผู้ด้วยมิได้เสคงเจตนาจะนุ่มนวลให้ตามวาระคนนั้น หรือบุคคลซึ่งถูกจ้างผู้ด้วยได้เสคงเจตนาจะนุ่มนวลให้ด้วยก่อนสูกจ้างผู้นั้นหรือก่อนมีการจ่ายเงินให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

(๑) คุ้มครอง

(๒) บุตร

(๓) บุตรสาว

เมื่อบรากษ์ว่าบุคคลในลำดับก่อนสามารถขอส่องฟื้นวิเศษ บุคคลในลำดับต่อไปไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามวาระคนนั้นในลำดับเดียวกันมีผลอยู่บุคคลในลำดับให้จ่ายให้แก่ผู้ซึ่งบุคคลในลำดับนั้นมอบหมายเป็นหนังสือหรือบุคคลคนนั้นบุคคลได้รับการค่าจัดการ

การขอรับเงินช่วยเหลือ ให้กระทำการในเวลา ๘๘ เดือนน้ำแต่วันที่สูกจ้างซึ่งมีสิทธิรับค่าจ้างตาม เว้นแต่ในกรณีที่สูกจ้างผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งห้ามราชการ

/ผู้ดูแล ...

ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการ ไว้ก่อน หรือผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ โทษ ๑๘๐ มาตรา ๗๙ ตีบหัว
ให้นับศักราชที่การถูกสั่งออกจากราชการ ในการออกจากราชการ ไว้ก่อน หรือการอุทธรณ์
คำสั่งลงโทษลั่นสุดสุด แต่ไม่ต่ำกว่า๓

ในกรณีที่ทางราชการมีความจำเป็นต้องเข้าจัดการพหุภูมิจ้างผู้ชาย
เท่านั้นไม่มีผู้ใดเข้าจัดการในเวลาอันสมควร ให้ทางราชการหักค่าให้จ่ายจาก
เงินช่วยเหลือได้เท่าที่จ่ายจริง และถอนส่วนที่เหลือ ถ้ามี "ให้ยกผู้มีสิทธิไว้รับ"

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ และข้อ ๙๐ แห่งร่างบัญญัติห้าม
การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๙๐ ในปัจจุบัน ถูกจ้างประจำมีสิทธิลาสั่งฟื้นฟูโดยได้รับค่าจ้าง
อัตราปกติจะห่างจากไม่เกิน ๔๕ วันทำการ แต่ในปีที่เริ่มเข้าบัญญัติงาน ให้ได้รับ^{ค่าจ้างประจำห่างจากไม่เกิน ๔๕ วันทำการ}

ข้อ ๙๐ ในปัจจุบัน ถูกจ้างประจำมีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างอัตรา
ปกติจะห่างจากไม่เกิน ๖๐ วันทำการ แต่ถ้าหัวหน้าส่วนราชการในส่วนกล่องห้อง
ซึ่งได้รับมอบหมายให้สมควรจะให้ลดต่อในอีกครึ่งเดือนต่อไป ให้รับ ๖๐ วันทำการ

กรณีรับเข้ามาปฏิบัติงานใหม่ในราก ถูกจ้างที่ควรมีสิทธิลาป่วยโดยได้รับ^{ค่าจ้างปีหนึ่งไม่เกิน ๘ วันทำการ} และในปีถัดไป ถูกจ้างชั่วคราวซึ่งจ้างไว้ปัจจุบันต่อไป
ต่อเนื่องมีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติจะห่างจากปีหนึ่งไม่เกิน ๔๕ วันทำการ
เช่นเดียวกับกรณีรับเข้ามาปฏิบัติงานใหม่ในรากไม่ครบ ๖ เดือน ไม่เกิน ๔๕ วันทำการ ให้รับส่วนต่อไปนี้

ให้นำกฎหมายว่าด้วยการส่งตรวจและห้ามเข้าราชการผู้ได้รับบัณฑิตรายบุคคล
การป่วยเจ็บพัฟะห์ดูแลบุตรราชการ "ในส่วนที่เกี่ยวกับการบำนาญใช้มัธบันก์ถูกจ้าง
โดยอนุโรม"

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗๒ และข้อ ๙๓ แห่งร่างบัญญัติห้าม
การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๘๖ ต้องแต่งตั้งเป็นบัญชีดังนี้ ถูกจ้างประจำผู้ใดบ้างไม่เคยอุบสมบทในพระพุทธศาสนา หรือบังไม่เคยประกอบพิธีบัชชี่ ณ เมืองเมอกกะ ประเทศเขมรต่อการเป็นพากประสงค์จะลากอุบสมบทหรือจะลาไปทางออกที่ซึ่งอยู่ ณ เมืองเมอกกะ แล้วแต่กรดให้ลาโดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติของหัวงานมาได้ไม่เกิน ๑๖๐ วัน ก็ต้องบัญชีดังนี้ มาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๙ เดือน เว้นแต่ถูกจ้างประจำราชการวันและรายชื่อ ไม่ได้มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์"

ข้อ ๘๗ ถูกจ้างประจำตามลักษณะเชิงการระดมพล หรือเข้ารับการฝึกวิชาการทหาร หรือเข้ารับการทดสอบความสามารถอื่นๆ อีก ให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติ ในระหว่างการระดมพล หรือเข้ารับการฝึกวิชาการทหาร หรือเข้ารับการทดสอบ ความพร่องหรือมั่นคง แต่ถ้าหันระยะเวลาของภารกิจต่อไปแล้วไม่มีภาระงานตัวเพื่อเข้าบัญชีดังนี้ในวัน ให้หักค่ายค่าจ้างหักจากเดือนนั้นไว้จนถึงวันเข้าบัญชีดังนี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น หัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะให้จ่ายค่าจ้างระหว่างนั้นต่อไปอีก ก็ได้ แต่ต้องไม่เกิน ๑๕ วัน เว้นแต่ถูกจ้างประจำราชการวันและรายชื่อ ไม่ได้มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์"

ในการเบิกจ้างข้าราชการตามลักษณะเชิงการฝึกวิชาการทหาร ให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติไม่เกิน ๒ เดือน สำนักงานคลัง เป็นวันรับการระดมพล หรือเข้ารับการทดสอบ ความพร่องหรือมั่นคง แล้วแต่กรด ให้ได้รับค่าจ้างอัตราปกติไม่เกิน ๑๐ วัน เว้นแต่ถูกจ้างข้าราชการวันและรายชื่อ ไม่ได้มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์"

ในการเบิกจ่ายค่าพารากอนนี้จะใช้รัฐคลัง หาดใหญ่จังหวัดสงขลา เนื่องด้วยไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือน ตามที่นัยหนอนตนทางกรุงเทพฯ ไม่สามารถจ่ายได้ ไม่ได้มีสิทธิได้รับค่าจ้าง

ถูกจ้างมีสิทธิจ่ายบัญชีการอัตราเดือน มีสิทธิเบิกจ่ายราชการตามกฎหมาย ว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ได้รับค่าจ้างอัตราเดือน ไม่ใช่หักห้ามเงิน ภาระของผู้ลงสำรวจ จะต้องให้ผู้ลงสำรวจจานวนหนึ่งที่ต้องดำเนินการ ใบอนุญาตและวันที่ต้องลงสำรวจเพื่อตรวจสอบผลลัพธ์ เข้ารับราชการทหารเท่านั้นจึงมีสิทธิเบิกจ่ายราชการ ไม่ว่าจะได้รับค่าจ้างรายวันและรายชื่อ ไม่ได้มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์"

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘๙ ข้อ ๘๖ และข้อ ๘๗ แห่งระเบียบฯ
ว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ ๕.๘. ๒๕๖๒ และให้มีความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๘๙ ส่วนราชการใดมีความจำเป็นที่จะต้องสั่งให้ลูกจ้างประจำ
ไปฝึกอบรม หรือศูนย์ฯ หรือในบ้านด้วยการวิจัยในค่างบประมาณเดียวกับหน้าที่ราชการที่
ลูกจ้างประจำผู้นั้นได้ต้อง โดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติตลอดระยะเวลาที่ไป ด้วย
ภาระทางได้โดยขอท่าความคงลงกับกระทรวงการคลังก่อน เว้นแต่ลูกจ้างประจำรายวัน
และรายวันไม่ได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำวัน

การฝึกอบรม หรือศูนย์ฯ หรือไปบ้านด้วยการวิจัยในค่างบประมาณที่มีระยะเวลา
รวมทั้งการเดินทางเกินกว่า ๑๖ เดือน ให้กระทรวง หน่วย กรมเจ้าสั่งถ้าสัปดาห์ละ
สัปดาห์ค่าประภันตามองเดียวกับลูกจ้างประจำจ้าลาไปศึกษาวิชา ๕ ค่างบประมาณ โดยได้รับ
ค่าจ้าง

ส่วนราชการอาจอนุมัติให้ลูกจ้างประจำได้รับค่าจ้างประจำในบ้านในองค์กรระหว่าง
ประเทศได้ โดยขอท่าความคงลงกับกระทรวงการคลังก่อน และไม่ได้รับค่าจ้าง
ระหว่างลา เว้นแต่ในกรณีที่ค่าจ้างที่ได้รับจากองค์กรระหว่างประเทศต่ำกว่าค่าจ้าง
อัตราปกติของทางราชการที่ลูกจ้างประจำผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น ให้ได้รับค่าจ้างจาก
ทางราชการสมทบ ซึ่งเมื่อรวมกับค่าจ้างจากองค์กรระหว่างประเทศแล้ว ไม่เกินค่าจ้าง
อัตราปกติของทางราชการที่ลูกจ้างประจำผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น

ข้อ ๙๖ การศึกษา การฝึกอบรม การศูนย์ฯ หรือการไปบ้านด้วยการวิจัย
ภายในประเทศของลูกจ้างประจำ โดยได้รับค่าจ้างอัตราปกติ ให้เป็นไปตามผลกิตาบที่
พิจารณากลางกາหนาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการครรภ์

ข้อ ๙๗ การลាងต่อผ่องบุรฉจาปีของลูกจ้าง ให้เป็นไปตามระเบียบฯ ด้วย
การลากของข้าราชการโดยอนุโลม"

ข้อ ๙๘ ให้ยกเลิกค่าวัสดุในเรื่องหน้าข้อ ๗๙ ของระเบียบฯ ด้วย
การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ ๕.๘. ๒๕๖๒ และให้มีความต่อไปนี้แทน

"การจ่ายค่าจ้างกรณีลูกจ้างกรณีลูกจ้างสั่งห้ามราชการ ถูกสั่งให้ออกจากราชการไปก่อน
และออกหมายค่าสั่งลงโทษ"

ข้อ ๑๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗๗ แห่งระบบนี้เป็นว่าด้วยการจ่ายค่าจ้าง
ลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๗๗ ให้นำข้อ ๗๘ มาใช้บังคับแก่การจ่ายค่าจ้างลูกจ้างประจำ
ผู้อุปถัมภ์ให้ออกจากราชการไว้ก่อนและผู้อุปถัมภ์มาสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือ
ไล่ออก โดยอนุโลด"

ข้อ ๑๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗๔ แห่งระบบนี้เป็นว่าด้วยการจ่ายค่าจ้าง
ลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๗๔ ลูกจ้างที่ลงทะเบียนหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือ
หนีราชการ ห้ามมิให้รับค่าจ้างสาหรับวันที่ลงทะเบียนหน้าที่ราชการหรือหนีราชการตั้งแต่ร่วม
กษัตริย์ลูกจ้างที่มิได้มาปฏิบัติงานในกรณีอันจะมีสิทธิได้รับค่าจ้างหรือไม่
ให้เขียนใบหมายห้ามรายรับที่ว่าการนั้นบัญชีไว้สาหรับข้าราชการหรือตามที่รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังเห็นสมควร แล้วแต่กรณี"

ประกาศ ๙ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๖

นายชวน หลีกภัย

(นายชวน หลีกภัย)

นายกรัฐมนตรี